Р Е Ш Е Н И Е
№ 4133

гр. София, 20.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2653** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение от 24.01.2013г., постановено по н.а.х.д. № 20146 по описа за 2012г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 3-ти състав. С решението си СРС, 3-ти състав е изменил наказателно постановление /НП/ № 23-2302644/23.03.2011г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда" Софийска област, с което на [фирма], на основание чл. 415, ал. 1, вр. чл. 404, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ. От диспозитива на съдебното решение не може да се установи каква е била волята на съда за изменение на НП.

В касационната жалба се посочва, че нарушението е извършено при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на закона – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила (не било съобразено обстоятелството, че административнонаказващият орган не бил спазил срока по чл. 34 ЗАНН), материалния закон и е необосновано. Моли съдът да отмени решението.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се явява, не се представлява. В

депозирана по делото молба заявява, че поддържа касационната жалба.
Ответникът - редовно призован, се представлява от юрисконсулт Н.. Оспорва касационната жалба. Моли същата да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде оставено в сила.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна. Решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

След като се запозна със съдебното решение, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка, като е описал въз основа на какви доказателства е установена, и въз основа на нея е формирал правните си изводи. От доказателствата по делото съдът е приел, че дружеството не е изпълнило дадено му от инспекцията по труда задължително предписание за документиране на началния и периодичен инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Приел е и, че неправилно е определен размерът на наложената имуществена санкция, като е отчел, че не е съобразена разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Предвид това съдът е изложил мотиви, че размерът на санкцията следва да бъде намален, съответно НП изменено в частта относно наложното наказание. В диспозитива на съдебното решение липсва произнасяне в съответствие с изложените мотиви.

Административен съд – София град, Х - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е неправилно, поради което следва да бъде отменено. Налице е наведеният касационен довод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 348, ал. 1, вр. чл. 348, ал. 3 от НПК. Решението на районния съд е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в противоречие между диспозитива и мотивите. Съдебният акт съставлява единство между диспозитив и мотиви като в тези две части не може да има противоречие. В диспозитива съдът трябва да изложи решението си, а в мотивите си да изложи съображенията си в подкрепа на взетото решение. При наличие на противоречие между диспозитив и мотиви касационната инстанция не може да провери каква е била действителната вола на съда относно приетите фактически положения, направените правни изводи и взетото решение. От изложеното следва, че допуснатото нарушение на процесуалните правила е основание за отмяна на решението и връщането му за ново разглеждане от друг състав. За пълнота следва да се отбележи, че касационната инстанция намира за неоснователни другите изтъкнати от касатора касационни основания, тъй като същите не се подкрепят от събраните по делото доказателства, а необосноваността на решението не е касационно основание по смисъла на чл. 63, ал. 1 ЗАНН вр. чл. 348, ал. 1 НПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - Х касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 24.01.2013г., постановено по н.а.х.д. № 20146 по описа за 2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: